

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

„Il n'y a point de plus crueile tyrannie que celle que l'on exerce à l'ombre des lois et avec les couleurs de la justice.“

(Nu există tiranie mai cruntă ca cea exercitată la umbra legilor și păstrând aparențele justiției.)

La

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 2 Iunie st. v.

Nu poate nimeni să se desbrace de firea sa, nici să vadă lucrurile altfel decât așa, cum ochii lui le arată, și întocmai precum odinioară oamenii înțelegeau toate întâmplările din punctul de vedere religios, astăzi ei le judecă din punctul de vedere național.

Omul e cu toate aceste mai presus de toate om, și sunt în viața fiecăruia din noi momente, în care pornirile omenești devin covârșitoare: atunci nu mai vedem împrejurul nostru decât oameni și nu mai atîrnăm în judecata noastră de preocupările noastre naționale.

Dându-ne în asemenea momente seamă despre soarta concetățenilor noștri sași, trebuie neapărat să ne cuprindă un sentiment de înduioșare.

Timp de mai multe veacuri ei au știut să-și apere aici în mijlocul unei lumi străine pozițiunea și să se mențină ca agent civilisator în cele mai grele împrejurări. Au fost însă destule câteva decenii de preocupățiuni „liberale“, pentru-ca să se clătească pozițiunea păstrată în timpuri mai grele cu atîta scumpătate. Începutul cu încetul ei au pierdut tot ceea-ce timp atât de îndelungat i-a ajutat să-și păstreze atât cultura și naționalitatea, cât și firea lor germană și superioritatea, și au ajuns de o potrivă cu noi, care sînt acum cîteva decenii abia pe ici-colo aveam câte un om cu știință de carte. Li s'a impus și lor tot ceea-ce ni s'a impus nouă și, dacă lucrurile vor merge tot astfel, nu mai poate fi departe timpul, când limba germană, odinioară singură stăpînitoare în întreaga viață publică, nu va mai fi tolerată nici chiar în cancelaria comunală a satului săsesc.

Și n'au Sașii nici măcar mîngăierea, că li s'a făcut violență.

La 1848, când s'a pus cestiunea unirii Ardealului cu Țeara-Ungurească, atitudinea lor a fost nehotărîtă: singuri deputații Sibiului au stăruit pentru autonomia țerii, dar' și ei s'au supus majorității, și astfel reprezentanții națiunii săsesci s'au pronunțat în unanimitate precum Maghiarilor le venia la socoteală, — pentru-ca să nu se strice cu Maghiarii, care păreau atunci tari și mari.

Tot nehotărîtă a fost atitudinea Sașilor, când vorba era ca țeara să-și trimită reprezentanții în „Reichsrath“, nehotărîtă a fost la 1865, când s'a pus din nou cestiunea unirii, nehotărîtă a fost în fața dietei de încoronare, nehotărîtă a rămas până în ziua de astăzi.

Ni-e greu s'o constatăm aceasta, dar' trebuie s'o constatăm acum în fața alegerilor, când în multe cercuri succesul partidului național săsesc atîrnă dela atitudinea alegătorilor români.

Trăim aici în mijlocul Sașilor și scim din propria noastră intuițiune, cu cât zel, cu cîtă abnegațiune, cu cîtă statornicie bărbătească se luptă concetățenii noștri sași, ca să-și păstreze naționalitatea și să ducă mai departe tradițiunile culturale germane ale părinților lor. Și nu le vom face nici odată imputare lor pentru faptele unor oameni, care și-au pierdut sărită, cum era întru fericire pomenitul Wächter ori cum sînt Sighișorenii și Agnitenii, care s'au unit de dragul unui timp de grație, al unui „Galgensfrist“ cu cel mai aprig asupritor al poporului săsesc. Pădure fără de uscături nu se poate: avem și noi asemenea oameni; au toate popoarele.

Au fost însă totdeauna și sînt și astăzi între Sași oameni, dacă nu chiar agreeți, cel puțin tolerați, cărora le place să facă opozițiune, fără-ca să se strice cu puternicii țilei.

Acestia i-au împins pe Sași la politica șovăitoare, ale căreia urmări sînt suferințele lor de astăzi. La 1848 s'au supus deputații Sibiului cu prețul unei rezoluțiuni, care nu dicea nici „da“, nici „ba“,

— ear' mai târziu tot de dragul unanimității s'a ales „calea de mijloc.“

Tot astfel astăzi dl Zay din Brașov vrea să meargă cu opozițiunea moderată și vorbește, încât nu mai scii, unde să-și puni, ear' dl Meltz din Sibiu (Vezi „Ellenzék“ și „Nemzet“) face politică „subită“, încât trebuie să te întrebi, dacă e ori nu tot ceea-ce a fost Dr. Wolff ori un om, care vrea să ajungă: și Sașii cei adevărați și sinceri le sufăr toate, pentru-ca să nu peardă pe acești doi „bărbați distinși.“

Prea bine! Face fiesce-care cum vrea și cum poate. Vorba e însă, ca Sașii să nu ne mai facă nouă imputarea, că alegătorii români spriginesc guvernul contra candidaților săsesci. Sînt între Români oameni, care trăesc de pe o zi pe alta în simbria guvernului: la moara acestor oameni mîna dl Zay și dl Meltz apa, când nu țin seamă de „susceptibilitățile“ Românilor.

Și mai ales dl Zay n'ar trebui să uite, că sînt acum câțiva ani nu s'au ales la Brașov doi Sași, ci un Român și un Neamț maghiarisat, și că partidului național român au să-și mulțumească Sașii, dacă astădată guvernul n'a pus candidați în Brașov.

Noi Românii ne luptăm pentru conservarea caracterului poliglot al statului ungar și pentru dezvoltarea dreptului public pe baza principiilor proclamate în legea pentru naționalități. Cerem revisuirea acestei legi potrivit cu interesele de dezvoltare națională a majorității cetățenilor; voim să avem garanții sigure, că în biserică, în școală, în administrațiune și la judecătoria nu ni se va impune limba maghiară. Dacă Sașii se mulțumesc cu mai puțin, dacă ei vor să facă ca Șvabii din Bănat ori ca Germanii din Sceptuș, dacă se unesc cu vre-unul din partidele maghiare, care toate vor să prefacă statul poliglot într'unul național maghiar, dacă Sașii vor să facă politică de aji până mîne, aceasta e treaba lor: noi vom stăruî și singuri, și sîntem destui oameni, pentru-ca să putem avea speranța, că nu în zadar stăruim.

Dacă însă Sașii se unesc ici cu guvernul, colo cu vre-unul dintre partidele

maghiare opoziționale, și vorbește pe placul Maghiarilor și îi încuragiază prin aceasta pe puternicii țilei, să nu se mire nimeni, că și între Români găsesc oarecare ascultare oamenii, care profită de atitudinea „matadorilor“ săsesci, spre a-și face servicii guvernului în paguba noastră și a Sașilor.

Cu atît mai virtos trebuie să stăruie aderenții sinceri ai partidului național român, ca Românii toți să țină în sfințenie hotărîrile conferenței naționale, căci, la urma urmelor, pentru interesele noastre proprii ne luptăm și aceste cer să combatem cu toată asprimea pe aceia, care fac asupra Românilor presiune în favorul guvernului.

Corespondență din Viena.

Viena, 12 Iunie n. 1887.

Earăși ne vin sciri nefavorabile din Belgrad, și earăși eventualitatea unui minister Ristici apare amenințătoare pe orizontul politic. Lupta între influența austriacă și cea rusească e condusă în Belgrad cu vehemență mare de un timp îndelungat.

Prin mijlocirea „Länderbank“-ului s'au acordat Sârbiei mari ajutoare financiare spre a ține la putere pe ministrul Garașanin. Mijlocul obținut însă un efect de tot contrar.

Prin transacțiunile financiare cu „Länderbank“-ul, Sârbia fu aruncată într'o prăpastie de datorii și greutăți financiare, și prin aceasta pozițiunea ministrului Garașanin deveni și mai insutenabilă.

Ambasadorul rusesc Persiani profită de această ocaziune în lung și în lat.

Spre a contrabalansa aceasta, la Belgrad fu trimis ca ambasador austriac un Maghiar, un confident al direcțiunii lui Andrassy, un domn Hengelmüller de Hengervár.

Însă din nefericire evanghelicul maghiar par'că nu află nici cea mai ușoară aprobațiune între Sârbi, căci de când dl de Hengervár desfășură acțiunea sa în Belgrad, șansele ministrului Garașanin au devenit și mai rele, și o victorie a influenței rusești a devenit foarte probabilă.

Se înțelege de sine, că noi, ca buni patrioți austriaci, deplângem sincer o asemenea schimbare. Dacă influența austriacă nu poate să se

Foița „Tribunei“.

Doine și chiote din Ardeal.

Culese de

Petru Georgescu și Petru P. Baritiu, culegători-tipografi.

Blăstîmul dela măicuță

El te-ajunge pe uliță,
Și blăstîmul de părinți
Îl plîngi cu lacrimi ferbinți.

Tu, maică, norocul meu
'Mi-l'ai făcut așa greu,
Căci, maică, 'l'ai sîmînat
Unde-i răul adunat:
Pe coasta cu florile
De 'mi-l' pasc oițele,
Pe coasta cu ghiociei
De 'mi-l' pasc tot melușeii.

Vino, bade, prin grădină,
Că-i poarta de rogojină,
Cât puni mîna, cade 'n tină;
Nu veni, bade, de vreme,
Când dușmanii taie lemne,
Vino, bade, pe 'nsărat,
Când dușmanii s'au culcat.

Măi, badiță, badiul meu,
Ținî-te-'mi-ar Dumneșeu,
De treci cumva 'n sus, în jos,
Fă-te tot cam mînios;
Nu te uita tot în curte,
Că eu am dușmane multe,
Ci te uita în pămînt,
C'or gîndi, că ne-am urit;
Ori te uita preste sat,
C'or gîndi, că ne-am lăsat.

Măi, badiță Nicolae,
Dorul meu și-al d-tale
Facă-l Dumneșeu o floare,
Să-'mi înflorească Sîmbăta
Să-'mi-o rup Dumineca,
Să-'mi-o pun la cîngătoare
Să-'mi-o duc în șeșătoare;
Fetele m'or întreba:
— Dar' de unde 'ți-e floarea?
Și eu răspuns le voi da:
— Floarea-i dela badiță.

Vai de mine, ce m'oiu face?
Ce iubesc mamei nu-i place;
De-ar plăce mamei ca mie,
M'aș duce la cununie.

Vai de mine, cum m'aș duce, —
Nici cu cai nu m'ar ajunge,
Ear' de-o fi să mă mărit,
Cu ceta ce 'mi-e urit . . .

Trandafir de pe cetate,
Spune-i mîndrei sănătate,
Că de mine n'are parte,
N'are parte, că-s departe.

Trandafir de pe cărare,
Nu e dorul boală mare?
. . . Boală mare și cu jale
Pentru inimi tinerele.

Așa dice mîndra 'n vie,
Că dragostea nu-i moșie;
Așa cîntă cu cu 'n fag,
Că dragostea nu-i iosag.

Hop! săraca opinca,
De-ar juca pîn' ce-ar crepa,
Tot ca cisma n'ar suna.

Te cunosc, badișul meu,
Pedepsi-te-ar Dumneșeu,
Te cunosc pe șuerat,
Că nu ești voinic curat

Pe sunetul zalelor,
Pe mersul picioarelor.

Cine-și teme nevasta,
Facă-și gard în giur de ea
Tot cu pari de stejari,
Cu grădele de arțari:
Cine vrea tot 'i-o ia.

Poartă, mîndră, ce-i purta
Numai nu te mărita,
Poartă-un fir de siminic
Și mă m'ai așteaptă-un pic,
Poartă-un fir de măgheran
Și mă mai așteaptă-un an.

Părăuș cu apă-amară,
Face-te-ai neagră cerneală,
Să-'mi cernesc eu rochița
Să-'mi jelesc pe măicuța,
Că ea bine m'a 'nvîțat
Și eu n'o am ascultat.

Păn' eram la maica fată,
Săracă ne'nstrăinată
Măncam pită de sîcară,
Și-o măncam rîdînd pe-afară;
Dar' de când m'am măritat,
Mănc pită de grâu curat

mențină, chiar pe pragul nostru în Belgrad, apoi cu drept putem fi foarte neliniștiți.

În politică nu există probă mai bună și mai credincioasă, decât succesul.

Dacă direcțiunea maghiară în politica noastră orientală, și dacă diversi Széchenyi, Károlyi, Asboth și Hengervári nu pot măcar în Belgrad să mențină politica noastră, apoi ce mai pot? Sciti în ce mod brillant ambasadorul rusesc e înțeles în Belgrad. Pentru-ce e atât de feteat în Rusia și nu Maghiarul? Asupra acestui punct s'ar pute spune și scrie foarte mult.

Se pare, că dacă se desfășură în mâinile Austriei steagul maghiar înaintea popoarelor orientale ale Europei, apoi se pare, că aceasta nu le face nici o impresiune impositantă, nici nu exercitează o atracțiune magnetică.

În privința aceasta evenimentele din Belgrad conțin un mare învățământ.

Dacă ministerul Garașanin pică, apoi aceasta va fi o nereușită a sistemului maghiar și a diplomației maghiare, cu toate că pierderea din aceasta Austria va avea o suportă. Însă nesuccesul acesta nu va rămâne fără urmări.

Ori-ce idee politică se reconfortează, dacă obține succese, și e slăbită, dacă nu culege altceva decât nesuccese.

Din Bănat.

De lângă Begheiu, Iunie 1887.

Cele ce „Tribuna” a publicat în timpul din urmă despre noul boier românesc, tristul viteaz dela Lucareț, fără îndoială sunt nimerite; însă nu sunt scrise așa precum este vrednic dl boier Gáll. Cu toate acestea nu cred să fie de prisos a împărtăși îndreptarea, că pe noul boier din grația Lucarețului în Timișoara nu Românii adeprenți ai ilustrei familii Mocsonyi, nu românimea l'a întâmpinat și salutat, ci numai vre-o doi dintre funcționarii de pe aici, prea bine cunoscuți tuturor pentru năzuințele lor egoistice și aspirațiunile lor individuale. E nemeritată onoare, dacă numele lor se publică într'un diar românesc serios și onorabil, însă pentru constatarea adevărului, spre informarea publicului, care nu cunoaște deplin treburile de pe aici, trebuie să înșir pe fericiții salutatori ai noului boier din grația Lucarețului. Sînt: Lázár Szilárd, vestitul fşolgăbirău al Reaşului, Kosár Miklos, luminatul referent orfanal la comitat, Argyelán, ispravnicul dela fiscalatul orăşenesc, Adám Vincze, eroul binecunoscut și prin înrudirea sa cu elemente foarte „patriotice”, sau păzitorul trotoarelor și „laureatul” poet Pacafan, ingeniosul redactor al trebuințelor poporului. Eacă grămada salutătoare de noul boier; ea e vrednică de salutul nou „peer” românesc. Așadară nu românimea l'a salutat, ci românimea le strigă: „peer-liți!”

Fiindcă noul „peer” n'a avansat încă la vîlădică și fiindcă întâmpinarea s'a făcut așa cam în dos, într'ascuns, cam între patru ochi, ilustrucului l-au salutat cu vorbe, ce se dice, că ar fi românesci. Însă un alt ilustru tovarăș al „Viitorului” românesc perit, episcopul Aradului o păși și mai patriotic. În 5 Iunie adevă, Prea-Sfinția Sa, însoțit de demnul seu secretar Papp Ignátz, sosind la Topolovețul-mare, sat curat românesc, unde avea să sfințească noua biserică românească, fşbirău Lázár Szilárd, fiu crescut cu prescurile tatălui-preot din Budinți, l'a întâmpinat și bineventat în limba „kultur-egylet”-urilor, în limba maghiară. Eară nevrednicul

cap al protopresbiteratului acelaia, Kresuneszku George sta în dosul lui Szilárd și se umfla de bucurie, că ce primire strălucită a pregătit ilustrului seu maestru-sef. Și mai era de față și o mulțime de plugari din împregiurime, cari la cele vădute și audite scuipau de bucurie și însuflețire, așa încât episcopul Mețianu își răzîmă capul în barbă, și barba în pept și privind la crucea și la ordurile de pe pept, oftă în internul seu: „Doamne sfinte, până acolo am ajuns eu? Fă să treacă acest păhar, că dacă nu,”

Resultatele activității politice-morale a acestor două ilustrități viitoriste acuma cu privilegiul alegerilor dietale este tot mai bine la iveală în tot comitatul Timișului. Frumosul cerc odinioară național al Reaşului prin miile noului „boier” românesc a decăzut la starea de a fi călărit de un „Ienicer”. Acest cerc odinioară românesc acuma poate dice: „Sănătate bună, românime!”

În cercul Becăcherecului-mic preoții și capelanii din Utvin, Sân-Mihail-român etc. în ruptul capului aleargă la papricașul și rachiul guvernamental, ear' corul bisericesc gr-or. din Cernegyház întîmpină cu alaiu pe jupănuul Krá-litz, în frunte cu popa Petrescu din Remetea, cu dascălul Andreescu din Beregsău și alții de acesti scumpi clienți episcopesci.

La Aradul-nou, în sfera rașelor mitrei din Arad, treceau reverendele dintr'un birt în celalalt al guvernamentalului Fröhlich, încât trebuia să te cuprindă indignarea.

La Lipova protopopul Hamsea, cea mai supusă ființă a lui Mețianu, se sfărîmă și se svêrcole în mână cu flamura guvernamentală, de l-ar pute invidia și un Gottfried, asalatoru Ierusalimului.

Și așa mai departe. Să le fie de bine ilustrităților lor! Aceste sînt meritele lor; însă n'aibă grije, plata încă va urma.

În comitatul Carașului treburile electorale încă nu sînt cu mult mai bune. Acele ținuturi încă au ilustritățile lor faimoase.

Acolo sînt Bésánii, Petricii, Nemoianii și alți încă, de cari mi-e silă să le pronunț numele.

Între astfel de împregiurări nu-i mirare mare, dacă „Luminatorul” din Timișoara, unul din organele partidei naționale române, deși trei milioane de Români au numai trei diare politice, nu poate exista și pre lungă toate jertfele și încordările, se vîdă silit a anunța, că cu începerea semestrului al doilea de abia va mai pute apăre. Se poate?! Numai asta ni-ar mai trebui nouă, Românilor bănașeni, apoi să veți apă tulbure și pescuitori!

Comedia carității.

Sub acest titlu cetim în „Telegraphul” din București:

Azi la teatrul național se dă o serbare în folosul victimelor incendiului îngrozitor al Operei-Comice din Paris.

A veni în ajutorul unor nevoiași, loviți de nenorocire este de datoria oamenilor cu inimă. Nu sîntem dar' în contra laudabilei inițiative, ce s'a luat la noi de a trimite obolul nostru familiilor lovite crud prin nenorocirea întemplată la Paris.

Dar' vai! Sîntem sceptici și nu prea credem, că tocmai simțimentul de compătimire este stimulul operei filantropice, care se face.

Și pentru-ce sîntem sceptici?

Că i-au fost buzele muri,
Gura miere de faguri! . . .

Astă noapte am visat,
Că badea m'a sărutat:
M'am sculat și-am pipăit,
Dar' nimica n'am găsit,
Numai dorul inimei
Scris pe fața perinei,
Cu cerneala ochilor,
Ochilor, fărtașilor
Și cu firul genelor,
Genelor, surorilor! . . .

Câte flori pe Isa n sus,
Toate cu badea le-am pus;
Câte le-am pus pe la prînd,
Le-am pus bine, că s'au prins;
Câte le-am pus de cu seară,
Le-am pus rău, că se uscară . . .
Și când am fost la plivit
Eu cu badea m'am sfădit
Și singură le-am plivit;
Dar' când a fost la purtat
Cu badea m'am împăcat
Și m'preună le-am purtat.

Cernută cu sită deasă
Și-o mănânc plângînd prin casă.

Arde, Doamne, dealurile
Să rămână șesurile,
Să s'adune dorurile,
Să s'adune doi cu doi
Eu cu badea amîndoi,
Să m'preunăm buze moi.

Bădiță fi-ți-ar păcat,
C'aseară te-am așteptat
Tot cu foc și cu lumină
Și cu dor dela inimă . . .
Când vîdăi că nu mai vîi,
Făcui dorul căpătău,
Cu dragostea m' n'vîliu,
Doamne! rău m' odihniu.

Pe din jos de sat, la vale,
Trece dorul meu călare
Și cum trece nu m' n'reabă,
Par'că nici nu i-am fost dragă.

Trece badea pe cal alb,
Blăstema-l-aș, dar' mi-e drag;
Trece badea pe cal sur,
Blăstema-l-aș, nu m' ndur,

Pentru-că în giurul nostru sînt mulți nenorociți, sînt incendiați din Giurgiu, din Têrgu-Neamtu, din Chirnogi, sînt țeranii loviți de pelagră, sînt Românii din Transilvania, casele căroră s'au inundat și distrus — de ce oare nu s'a ridicat până acum nici o voce pentru a veni în ajutorul acestor nenorociți? Pentru-ce ne grăbim a veni în ajutorul străinilor, când avem la noi acasă atîția nenorociți?

Pentru-ce?

Ne oprim a da răspuns la această întrebare și extragem dintr'un diar belgian următorul articol, care corespunde mult la cugetul ce ne frîmîntă:

„Cu ocazia incendiului dela Opera-Comică, este de folos să facem o constatare penibilă, dar' evidentă. Dacă focul ar fi ars vre-o usină, dacă ar fi consumat trei sute de lucrători lăsînd fără pîne, fără vatră, fără haine, nisce femei nenorocite și nisce copii și mai nenorociți, caritatea publică s'ar fi emoționat, dar' nimic mai mult. S'ar fi dat ceva, fără îndoială, dar' cît se poate de puțin, fără entusiasm, fără vre-o idee de sacrificiu. Nenorociri ca acestea se întîmplă în fiecare zi. Auzi atuncia dîcîndu-se: „Ah! sêrmăni oamenii!” și cel care o dice, se gîndesce cu totul la altceva. Astăzi însă e vorba de un teatru. Caritatea nu mai cunoaște atuncia limite la entusiasmul seu și se pune să viseze de sacrificii nemai auzite.

„La Viena, când a ars Ring-teatrul, lumea fu cuprinsă de o nebulie de devotament. Oamenii se despoiau în tot sensul cuvîntului. Fiecare își golia buzunarele, sêrtarele și cascele de bani. Și când banii se mîntuiră, oamenii se puseră să facă bilete; damele amanetau bijuteriile lor, vîind să dea mai mult decît altele. Se făcură combinațiuni extraordinare, împrumuturi sêvîrșite în condițiunile cele mai bizare și mai anormale, furturi și asasinat. Viena semăna cu antică Cartagenă, unde femeile își tăiau pêrul, pentru a împleți dintr'însul funii pentru corăbii. Unul, care a asistat la această nebulie adevărată de sacrificiu, îmi dîse: Dacă acest elan de caritate n'ar fi fost reprimat, fiecare din spectatorii, morți și vii, ai teatrului, ar fi căpătat negreșit cîte o sută de mii de lei.

„Nebunia e atât de mare, că în fața acestei nenorociri, în fața acestui doliu, Parisul nu se gîndesce la altceva, decît de a inventa serbări și amusări nouă, cari să aducă și mai mulți bani. Instituțiunile de caritate fundate în vederea unor nenorociri speciale, despoaie pe sârăcii lor proprii de ajutoarele așteptate. Fiecare se dă închipuirilor celor mai ciudate pentru a mări acest torent de aur, ce deja debordează. Din toate colțurile Europei actori în vîlegiatură scriu comitetelor: „Alerg să mă pun la dispozițiunea D-Voastre pentru balurile, reprezentațiunile și petrecerile, pe care fără îndoială le veți organiza.”

„Căci nimeni nu se îndoiesc, că hoțote de ris trebuie să acopere aceste lacrimi și că o grimasă veselă trebuie să ascundă pe sêrmăni oamenii, cari îngununchează și plîng lungă grămeșile informe de carne, cari au format cu o zi mai înainte afecțiunile și mîngăerile vieții lor. Caritatea aceasta n'are decît un singur mijloc: plăcerea. Ea merge înrolînd pe cîmetrii cei mai glumeți, căutînd farsele cele mai hazlii, pentru a acompania această defilare de cosciuguri triste și a juca pe ruinele încă fumegînde, cari poartă în chaosul lor secretul a nu scia cîtor morți necunoscute!

„Și vanitatea este deamă tovarășă a acestei comedii. În aceste donațiuni sgomotoase, în această căutare ardentă a publicității și a reclamei murdare, găsesci un egoism crud, care contrastează grozav cu sentimentul compătimirii și al generosității, de care ei fac paradă. Acest contrast se manifestează cu atît mai mult, cu cît cea mai mare parte a acestor donatori, care nu neglijează nici numele, nici adresele, nici calitățile lor și cari, dacă sînt necunoscuți, se onorează chiar cu notorietatea vre-unui membru din familia lor, ar închide mâinile și buzunarele lor, dacă buna lor acțiune n'ar trebui să fie anunțată întregului univers, sau dacă ea ar fi reclamată de o suferință ordinară.”

Cronică.

Un nou vas cu turn, care va purta numele „Principele de coroană Archiducele Rudolf” va fi lăsat în mare în zilele prime ale lunii viitoare. Cu privilegiul acesta Maiestatea Sa Monarchul va călători la Pola, pentru a asista la serbătoarea lăsării în mare a amintitului vas, precum și la manevrele finale ce se vor jîne acolo. Maiestatea Sa Împărăteasa Regina a primit a fi nașa acestui vas, care e totodată cea mai mare naie a întregii flote austro-maghiare. Nu va călători însă spre acest scop la Pola, ci va fi numai înlocuită la serbare prin archiducesa Maria Teresia.

Electorale. În cercul electoral al Lăpușului-unguresc, partidul guvernamental a candidat pe baronul Carol Bornemisza din Dobric. După o corespondență ce o primesce „G. T.” din comitatul Solnoc-Dobăca, la conferența de candidare a partidului au participat următorii 30 preoți români: I. Din tractul protopopesc gr.-ort. vechiu al Lăpușului: Protopresbiterul Samuil Cupșia cu preoții sei: Gavril Nodișiu din Costeni, Teodor Buda din Ungureni; Alex. Perhaița din Libotin; Dionisie Filip din Libotin; Ioan Hermann din Rogoz; Ioan Perhaița din Suciul-inferior; Petru Mann din Boereni; Aron Cosma din Rohia; Nicolae Hermann din Mașca; Ioan Perhaița din Borecut; Ioan Bodea din Dobriținaș. II. Din tractul protopopesc gr.-ort. Chioru: Protopresbiterul Ioan Siovre din Cărbunari cu preoții sei: Ioan Ciocaș din Cărbunari; George Pasca din Curtuiș; Alex. Pop din Berinția; Alex. Ciocaș din Făuresci; N. Siovre din Treastia; Eftenie Bolbosu din Ciocotii; N. Siovre din Fenația. III. Din tractul protopopesc gr.-cat. al Lăpușului-unguresc: Grigorie Popescu din Suciul-inferior; Ioan Filip (fitor canonic) din Lăpușul-românesc; Dimitrie Dragoș din Băiuț; Ilie Buda din Ungureni; Ioan Grigutișă din Stoiceni; Nicolae Avram din Mănăștur; Ioan Dragomir din Rușiori; Gavril Simion din Preluca.

Din cercul electoral al Moraviței ni-se scrie cu data de 11 Iunie n., că partidul guvernamental a candidat de deputat dietal pe baronul Baich de Varadia. La conferența de candidare au luat parte următorii preoți români: Iorgovici și Mioc sen. din Varadia; Cotera din Clopodia; Stoila din Botini; toți preoții din Marcoveți și Panciov din Voivodini. Dintre învățători: Mikea din Gabuea și fostul învățător Segeseu din Varadia.

Ceea-ce e mai caracteristic este, că poporul s'a abștinut în amîndouă aceste cercuri dela participarea la conferențe.

Jertfe ale mișcării electorale. Lui „Pester Lloyd” i-se scriu din Oedenburg ddo 11 Iunie n.: În urma unor sciri sosite aici, în comuna Hegyfalu (comitatul Eisenburg) au omorît unii poporenii pe un econom aderent al partidului liberal cu numele Alexandru Bernáth. Ca conducător al acestei crime a fost arestat economul Ioan Molnár.

Dispensare dela post pentru ziua de alegere. Cardinalul Haynald a dispensat pe toți catolicii din comitatul Bács-Bodrogului dela postul de Vineri în 17 l. c., în care și se vor face alegerile în comitat. Se vede, că cardinalul Haynald scie prea bine, cum stă treaba cu „mișcările constituționale” din Ungaria!

Onomastică. Musica regimentului de infanterie Nr. 82 a făcut ieri seara o serenadă comandantului de corp, generalului de artilerie Anton baron de Schönfeld din incidentul serbării onomastice a acestuia.

Sinucidere. Ieri înainte de ameași s'a împușcat un suboficer al regimentului de artilerie de aici.

O nouă bancă românească s'a înființat în Codlea. Această bancă poartă numele „Prevederea”, asociațiune de credit și de depuneri în Codlea.

Pe linia ferată Ghiriș-Turda s'au înlăturat toate pedecile și întreaga comunicațiune s'a redeschis.

Noul edificiu al scoalei reale de stat din Deva. La 8 Iunie c. s'a ținut în Deva festivitatea punerii petrii fundamentale la noul edificiu al scoalei reale de stat de acolo. Dintre Români au bătut cu ciocanul următorii: Ioan Papiu, protopr. gr.-or. cu devisa: „În acest edificiu se se desvoalte buna înțelegere între deosebitile naționalități și confesiuni spre binele patriei”; George Nicoadă, preot gr.-or. cu devisa: „Dumnezeul Sabbath să țină acest edificiu în vecii vecilor”; Dr. Lazar Petco cu devisa: „În acest edificiu se se propovăduiescă cuvîntul luminării, ca din el să ese bărbăți firmi de caracter și patrioți buni.”

Din Bucovina. În Cernăuți se înființă prin inițiativa camerei comerciale din Cernăuți și a comitetului țerii o societate pentru a înființa un muzeu de meserii. Această societate se numește muzeul de meserie. Ea e dirigeată de un curator și o direcțiune. Pentru noi Români ea e numai de acel interes, că chiar prin statutele ei ea omite ori-ce aspirațiuni naționale. Și știut este, că meseriași români n'avem în țeară; maioritatea meseriașilor se recrutează din Poloni, Ruteni și puținii Jidani. Comerțianții însă sînt de regulă Jidani. Prin omiterea cestiei naționale la societatea aceasta, care după concursul ei promise de a avea mare înflurință asupra industriei din țeară și mai ales asupra celei române, adevăc industriei de casă țărănesci, s'a făcut Românilor un mare serviciu, fiind exclusă ori-ce întindere a influenței vreunei națiuni străine asupra desvotării industriale a populațiunii bucovinene, prin ce înainte este exclusă ori-ce predominanță a unei națiuni străine, și a doua, că prin muzeul acesta poate se va înlesni crearea industriei române naționale, care nu există de loc în țeară și din care cauză ori-ce luptă de concurență sau existență cu alte națiuni este exclusă. N'am ajuns aci a fi măcar cu dreptul de combatanți. Muzeul acesta este dar'

așezat pe basă curat internațională și de aceea meritul înființării este mare. Scopul acestei societăți e îndeplinirea și înnoirea lucrului industrial, progresarea spirituală a industriei mici, cum și răspândirea gustului și priceperii pentru produsele industriale între populație. Scopul acesta se ajunge prin adunarea lucrurilor de un stil îndeplinit, a obiectelor artei și a industriei de artă, a modelelor, desenurilor cum și a astfel de obiecte, cari se referă la prelucrarea și apretarea produselor industriale; prin aranjări de expoziții de produse artistice și industriale din țară și străinătate, prin ajutorarea și ridicarea industriei de casă din țară și aranjări de prelegeri.

Înainte de vre-o câteva săptămâni și-a sârbat d-na Maria nobilă de Reiu, proprietăreașă mare în Igești, districtul Storojinețului din Bucovina, ziua aniversării de 90 de ani a etății. La acest rar jubileu erau împreună toți copiii ei, deja moșnegi, nepoți și strănepoți.

O expulsare. Cunoscutul scriitor francez Albert Delvit a cercetat zilele aceste pe deputatul din Alsacia-Lorena Dr. Steffermann, a primit însă deodată ordinul a părăsi imediat țările imperului. Delvit se adresa guvernului, prințul Hohenzollern, primi însă în loc de răspuns strictul ordin, ca în 24 ore să părăsească țările imperiale.

Duel. În 12 Iunie n. a avut loc la Paris un duel cu pistoale între Clemenceau și Fouchet, redactorul ziarului „National”. Nu a fost rănit nici unul din duelanți.

O universitate de femei în Rusia. Foile din Rusia anunță ddo 2 Iunie n.: Zilele aceste s'a lucrat de către comisiunea ce se ocupă cu cultivarea femeii un proiect de lege, care va fi așternut în curând consiliului țării. În urma acestui proiect este a se înființa în Rusia o universitate de femei, care va cuprinde două facultăți filosofice și anume o facultate istorico-filosofică și una matematică și științele naturale, precum și un institut de medicină. La universitate vor fi primite numai acele femei, cari posedă certificatul de bacalaureat, adică cunosc limba latină și cea greacă. Programul universității de femei nu se va deosebi în nimic de cel al universității pentru bărbați.

O contesă Széchényi — nevasta unui Turc. Foile franceze din Constantinopol aduc scirea, că contesa Wanda, fiica contelui Edmund Széchényi, a comandantului pompierilor din capitala Turciei, s'a căsătorit în 12 l. c. n. cu Wahram Bey Dadian, judecător în Constantinopol.

Un cuvânt

cătră alegătorii români din cercul Siriei.

Sântem moștenii legiuiti ai pământului ce-l brăzdam în sudoarea feții noastre.

Venit-au preste noi vijelii sute și mii; storsu-ni-au averea, rodul muncii noastre, vârsatu-s'a sângele fiilor nostri pentru apărarea acestei țări și acestui pământ și apoi „împărțit-au hainele lorugi”, ridicatu-s-au toți și s'au sumețit de cătră fața noastră, ear' noi am rămas earăși la vechiul jug: a munci ca și vermiul pământului pentru topitoarea țării, carea prin dările sale ne înghite și boul și asinul și rodul țărini-lor noastre, ca prin ele să se îmbeuie în îmbelșugare o seamă de oameni, cari nu cunosc ne-cazurile și greutatea poporului, nici dorințele și așteptările lui, nu cunosc nimic decât desfătările și binele lor, pentru cari cred, că e făcut țeranul să muncească.

Și dările se ridică din an în an, relele se sporesc ca stelele cerului, aici nu este mântuire, dacă nu se va trezi însuși poporul și va pune stavilă acestor porniri prin votul seu, la care i-a dat drept legea întărită de Maiestatea Sa Regele țării.

Însuși poporul e chemat acum la vot, de lege și de Maiestatea Sa, se spună în sfatul țării prin alesul seu, că ce greuminte simte, ce dorințe are, cum poftescă să se chivernisească bunurile țării și cum să se ușureze soarta poporului împilit de valurile relelor ce-l năpăstuiesc pas din pas și di de di.

Și cine se încearcă a-l împedea pe popor, ca să voteze pe alesul inimei sale, despre care scie, că e de o inimă și credință cu el, acela calcă legea, carea îi dă fiecărui alegător dreptul să voteze după libera sa voință.

Se vor afla poate și între Voi proroci mincinoși cu buze viclene, dar' glasul poporului e glasul lui Dumnezeu și amuți-vor buzele lor și vor scădea de ceara de pe focul lui, dacă veți sta la locul Vostru și toți într'un glas veți mărturisi, că vreți să alegeți un Român, os din oasele Voastre și sânge din sângele Vostru, care să spună înaintea țării și înaintea Tronului, cari sânt greumintele, și cari sânt dorințele Voastre.

Las' să străbată și glasul Vostru odată în dietă, să se scie, că pe acest pământ sânt și Români, și acești Români încă au dorințele și aspirațiile lor, în schimb pentru milioanele ce le varsă din an în an în topitoarea țării: destul au grăit alții de noi în străine limbi, hulă și ocară asupra noastră în numele nostru, și au dispus de noi fără de noi.

Pronia cerească n-a trimis pe omul nostru, os din oasele noastre și sânge din sângele nostru: pe „păstorul cel bun”, care a audiat glasul turmei sale și „își pune sufletul pentru oile sale”, el este prea onoratul domn protopresbiter George Popoviciu, care a binevoit a primi asupra sa onorifica sarcină a reprezenta cercul în dietă și a fi talmăcitorul suferințelor

noastre înaintea țării și a Tronului, astfel precum le simțim noi și precum sânt ele cuprinse în programa națională românească dela Sibiiu; se spună, că: sântem ca străini tractați în vechiul nost pământ, și cerem pentru toți asemenea drepturi.

Adunați-Ve dar' toți sub acest steag național românesc și nu Ve uitați nici în dreapta nici în stânga, căci prav este aceea ce Ve aruncă în ochi, ca să nu vedeți, ci într'un gând să mărturisiți:

Să trăească candidatul nostru „George Popoviciu”.

Să ne întâlnim cu bine „toți în șir grămadă” Sâmbătă în 18 Iunie în Pâncota.

Dumnezeu cu noi și cu dreapta noastră cauză!

Mai mulți alegători români.

Varietăți.

(Doi alergători.) O prinsoare dintre cele mai ciudate s'a făcut zile din urmă la Paris.

Un alergător anume Gilbert s'a prins cu cercul de comerț din „la rue de la Paix”, care se face drumul dela Paris la Armentières (Nordul Franței) în 35 de ore, adică 231 kilometri. Gilbert este un tânăr de 24 de ani, oacheș, subțire, bine muscat, de statură de mijloc și cu picioarele fine și nervoase; el are o greutate de aproape 120 livre.

Costumul, îndestul de elementar, se compune dintr'o păreche de pantaloni de bumbac și dintr'un trico tot de bumbac; poartă ciorapi de lână și pantofi de stofă cu tălpile de cauciuc. A plecat din Paris Sâmbătă trecut la 4 ore 20 minute din cartierul „de la Chapelle” și a ajuns la Armentières cu 16 minute mai înainte. Când a ajuns aici era cu totul sfârșit; încălțăminte îi era cu totul ruptă și picioarele numai răni. În timp de o oară a fost cuprins de o tremurare nervoasă. Mii de curioși au venit să-l vadă la hetelul, unde se opri. Mai mulți velocipediști și societăți de gimnastică esiră înaintea lui, dar' i-au lăsat pe toți înapoi. Prinsoarea era de 10,000 franci, din cari 1000 franci pentru Gilbert.

În tot timpul călătoriei sale, Gilbert s'a oprit numai o oară și jumătate. El și-a făcut călătoria în 34 ore 44 minute, adică, în termen de mijloc, 7 kilometri pe oară.

Un alt alergător, anume Anselme Collette, numit „Omul locomotivă”, n'a putut să isbutească așa de bine; el a pierdut 3,000 franci în prinsoarea pe care o făcuse cu societatea alergătorilor în timp de răboiu, al cărui sediu este la Paris. Collette trebuia să facă parcursul dela Paris la Lille. „L-a făcut, dar' a ajuns în întârziere. A plecat apoi la Roubaix, unde asemenea a ajuns prea târziu.

(Victimele superstiției.) Asupra comunei Molières, aproape de orașul Cahors (Francia), o furtună violentă se deslănțu Joia trecută. Bătea un vânt, care desrădăcina copacii, ploua cu găleată și cădea o grindină cât oul.

Oamenii din sat, superstițioși, nesciind la ce primejdie se expuneau, se grăbiră, ca să împace furia lui Dumnezeu, să sune clopotele bisericii în chip turbat.

Această operație, credeau ei, trebuia să gonească norii rău-făcători.

În vremea asta, vre-o treizeci de credincioși se închinau în biserică...

O bubuitură înspăimântătoare de tunet se auzi, și trăsnetul atras de metalul pus în mișcare, isbi în clopotniță și lovi pe trei inși: pe Peyrot, pe Rosa Bonnet, măritată abia de vre-o douăzeci de zile și pe fata Ségol, o copilă de șesespcede ani.

În același moment, biserica se umplu de fum și toți cei de față cădăru pe lespezi, răsturnați de o sguduitură puternică.

După-ce le trecu spaima, acestia se sculară și alergară în ajutorul victimelor. Peyrot era încă viu, dar' ars rău; cele două femei muriseră pe loc.

(Îngropat de viu.) În timpul sesiunii sinodului evanghelic luterian dela Booneville, scrie „Curierul Statelor-Unite”, dl Filip Grey, un om bogat din Mout Auburn (Ohio), care asista la sinod în calitate de delegat, a fost lovit de un atac de apoplexie și toți crezură că a și murit. A fost pus îndată în cosciug și trimis la dînsul acasă. După dece ore cosciugul ajunsese la Vincennes (Indiana) și conducătorul dela vagonul de bagage declară, că a auzit pe pretinsul mort svêrcolindu-se în cosciug de vre-o trei-patru ori. În fine la Cincinnati, șeful poliției din acel oraș, fiind prevenit prin depeșă, deschise cosciugul și constată, că dl Grey trebuie să-și fi venit în simțiri în timpul călătoriei. Corpul d-lui Grey a fost găsit cu fața în jos și totul în cosciug era sfâșiat, dovadă de sforțările desperate, pe cari dl Grey trebuie să le fi făcut, ca să eșe din cosciug.

(Un mijloc ingenios.) Păcălă trebuie să plece într'o călătorie, și e silit să-și lase nevasta singură acasă. Șiret cum e, găsește un mijloc foarte ingenios, ca să se asigure, că în lipsa lui consoarta îi va rămâne fidelă.

— Ia uită-te la fruntea mea, îi dăce înainte de a-și lua rămas bun dela ea.

— Ei, ce e?

— Să scii, că dacă o să mă înșeli în lipsa mea, de aici o să-mi crească coarne, și așa o să te aflu.

Pleacă Păcălă și se întoarce peste două săptămâni. Cum intră în casă, nevasta îi sare înainte, îi ea pălăria din cap, se uită lung la fruntea lui și exclamă:

— Ah! șiretule, m'ai mințit!

Din public.*)

Cine voesce a lua în editură un frumos volum de „povești ardelenesci”, binevoească a se adresa la

Ioan Pop Reteganul,
învățător.
O-Radna.
(Transilvania.)

Mulțumită publică.

Cu ocasiunea maiialului scolar, arangiat în 21 Maiu a. c. de corpul învățătoresc dela scoala română din Seliște, au binevoit a contribui în favorul fondului bibliotecii scolare următorii P. T. domni și doamne următoarele sume benevole:

Reverendissimul dn Dr. Nicolae Maieru 3 fl., Dumitru Roman 5 fl., Dr. Nicolae Calitariu 2 fl., Nicolae Hențu 2 fl., Dan Rodean din Sibiel 3 fl.; Danil Marcu, paroch, Bucur Comșa, Nicolae Mosora, Dumitru P. Bloțu, Iordachie P. Roșca, Dumitru Ghibu, Nicolae Dădêrlat, Ioan St. Banciu, Petru I. Comșa, Ioan Comșa jun., Ioan Comșa sen., Dumitru Beju, Oprea Puschila, Nicolae Mihai, Petru Indrieș, not. în Vale, Nicolae Cjurgudean din Poiana, câte 1 fl.; Ioan Borcea, Nicolae Lojnită, Constantin D. Popa, Maria B. Cristiu, Ana D. Têmpănar, Nicolae I. Moga, Nicolae Comă, Nicolae Moisin, Ioan Tîntea, Ioan Buceșan, Nicolae Nartea, Dumitru Hanciu, Dumitru B. Comșa, Maria D. Borcea, Ioan D. Popa, paroch, Ioan O. Borcea, Adolf Wenrich, Nicolae Herța, câte 50 cr.; Ioan Stelea, Ioan Giurgiu, Dumitru N. Popa, Ioan Muntean, George Stăneasă din Tilișca, Coman Schitea, Lazar Florea, câte 30 cr., ear' dela 11 contribuente câte 20 cr., care toate la olaltă ne dau suma de: 44 fl. 40 cr. v. a. Din care sumă subtrăgându-se spreslele de 16 fl. 46 cr., rezultă un venit curat de 27 fl. 94 cr. v. a.

Primească deci călduroasele noastre mulțumite și pe această cale toți aceia, cari au binevoit a ne onora cu prezența Dlor și a contribui la sporierea fondului bibliotecii noastre.

Seliște, în 27 Maiu 1887.

Corpul învățătoresc.

Mulțumită publică.

Stimată Redacțiune!

Succesul cel îmbucurător la întreprinderea edării „Bibliotecii populare bucovinene” și spriginirea cea vie din partea academicilor români din Cernăuți și din partea mult onoratului public român bucovinean, ne îndeamnă pe calea aceasta tot înainte. Până acuma eram în stare cu spriginul material cel însemnat, care ni s'a pus la dispoziție, să tipărim preste 7000 broșuri din biblioteca aceasta, cari spre luminarea poporului nostru s'au împărțit gratuit mai între toți cărturarii români din Bucovina. Efectul, ce-l produc broșurile acele în poporul nostru, este, precum ni se vestesc de pretutindenea, foarte îmbucurător. Aplecarea pentru cetirea (respectiv, la nesciutori de carte, pentru ascultarea cetirii) productelor folositoare, precum și aplecarea pentru lectură îndecumun se măresc zilnic. Succesele aceste ne îndeamnă deci, precum am dîs, tot înainte și anume acuma pre lungă aceasta și la o întreprindere nouă, adică la edarea unui „Căldindar al poporului bucovinean” ilustrat pe anul 1888 și, după puțină, la tipărirea feluritelor ilustrațiuni ale bărbăților celor mai meritați pentru poporul nostru bucovinean. Precum broșurile din „Biblioteca populară bucovineană”, așa vom încerca și căldindare de aceste, precum și iconițe, să le împărțim gratuit în popor. Spesele totale ale tiparului și pentru timbre, se vor urca, precum sîntem informați din partea tipografiei arhiepiscopale, la vre-o 180 fl. pentru 1200 exemplare (format octav mic, 100 pagini) și anume: pentru tiparul cu hârtie 95 fl., pentru ilustrațiuni 20 fl. și pentru timbre 72 fl. (6 cr. pe fiecare exemplar.) Apelând subseranatul din cauza aceasta deja în luna lui Aprilie cătră colegii sei universitari, la unele ocațiuni și cătră alte persoane de stare, au binevoit a contribui până acuma:

În 15 Maiu cu ocasiunea nunții la S. S. par. Constantin Nastasi, paroch din Vășcăuți pe Siret la apelul cel înfocat și bine rostit al dlui Ioan Popovici, stud. teol. au binevoit a contribui următorii oaspeți:

Cuv. Sa par. Manasi Nastasi, archon catedral 3 fl.; S. S. par. Alexandru Zaharoschi, paroch din Volcineți 2 fl.; S. S. par. Teodor Nichitovici, paroch din Bilca 4 fl.; S. S. par. Nicolae Mitrofanovici, paroch din Corovia 1 fl.; d-na Iulia Mitrofanovici din Corovia 50 cr.; d-na Eufrosina Nichitovici din Bilca 1 fl.; d-na Emilie Uramovici din Cernăuți 60 cr.; d-soara Eleonora Maghior din Bilca 1 fl.; d-soara Mino-dora Nastasi din Vășcăuți 1 fl.; d-soara Glicheria Nastasi din Vășcăuți 1 fl.; d-soara Aspasia Maghior din Bilca 1 fl.; d-soara Iulia Zaharoschi din Volcineți 1 fl.; d-soara Eugenia Nastasi din Vășcăuți 1 fl.

Din suma aceasta de 18 fl. și 10 cr. subtrăgându-se 4 fl. 5 cr. pentru 9 exemplare din „O rugaciune” de Carmen Sylva, trad. de Flor Carp, împărțite între contribuitoari, rămân pentru scopul susnumit 14 fl. 5 cr. (Broșurile aceste s'au încredințat subsernatului spre vîndare în folosul „Școalei române” din Suceava de cătră dl drd. Stefan Saghiu, prefect seminarial.)

La ocasiunea unei petreceri de casă arangată în 2 Iunie de S. S. par. Constantin Bancea, paroch din Jurcăuți, au binevoit a con-

tribui: S. S. par. Emilian cav. de Bejan, paroch din Chișileu 2 fl.; S. S. par. George Ilasievici, paroch din Verenceanca 2 fl.; S. S. par. Vladimir Ciarniavski, paroch din Cadobesci 1 fl.; S. S. par. Leon Diaconovici, paroch din Boianciuc 1 fl.; S. S. par. Teofil Bocancea, paroch din Cincău 1 fl.; S. S. par. Emilian Griboschi, paroch din Verbăuți 50 cr. Suma 7 fl. 50 cr.

La diferite ocațiuni au binevoit a contribui: Dl Ilie Luția, prof. le pedagogiul c. r. din Cernăuți 1 fl.; S. S. par. Constantin Morariu, preot din Cernăuți 1 fl.; S. S. par. George Levescu, admin. paroch. din Sloboția-Rarancei 1 fl.; dl Drd. Stefan Saghiu, prefect seminarial 1 fl.; dl Teodor Popovici, cand. prof. 1 fl.; dl Ilie Dimitrovici, inspector 84 cr.; dl Ioan Dorofteiu, stud. teol. 90 cr.; dl Ioan Popovici, stud. teol. 1 fl.; dl Ioan Dihon, stud. teol. 50 cr.; dl Ioan Iancovici, stud. teol. 50 cr.; dl Onufreiu Malcinski, stud. teol. 50 cr.; dl Nicolau Osadeț, stud. teol. 40 cr.; dl Dimitrie Popovici, stud. jur. 1 fl.; dl Vespasian Grigorovici, stud. jur. 1 fl.; dl Eulampie Procopovici, stud. teol. 50 cr.; dl George Strejac, stud. teol. 50 cr.; dl A. Bălean, abiturient 50 cr. Suma 13 fl. 14 cr. Suma totală: 34 fl. 69 cr.

Din banii acestia s'au spesat până acum: Pentru un cliché procurat dela fabrica chimicofotografică Angerer & Göschl, Viena, cu care se vor tipări portretele Eminenței Sale Metropolitanului actual al Bucovinei pentru ilustrarea Căldindarului 8 fl. 42 cr.; pentru tipărirea de 4000 iconițe, reprezentând portretele Eminenței Sale spre împărțire gratuită între sătenii cărturari și necărturari din toată Bucovina 17 fl. 80 cr.; pentru transportul iconițelor acestora în 150 sate 3 fl. 30 cr. Suma speselor cuprinde prin urmare 29 fl. 52 cr.; rămâne deci suma de 5 fl. 17 cr. pentru acoperirea speselor de tipar al Căldindarului. Deși sumușoara aceasta rămasă e foarte neconsiderabilă față cu suma cea însemnată, ce va trebui pentru tipărirea Căldindarului numit, nu perdem speranța, ca parte prin generositatea persoanelor noastre de stare, parte prin bunăvoința academicilor români din Cernăuți, vom pute ajunge până la sfîrșitul anului aceluia într'acolo, încât să fim în stare să acoperim toate speșele pe deplin și să fim prin urmare totodată în stare și Căldindarele aceste să le împărțim gratuit între sătenii nostri.

Sperând dar', că pre lungă contribuitorii cei generoși până acum se vor afla până la sfîrșitul anului și alți generoși bărbăți și binefăcători ai neamului nostru, cari ne-or sprigini în realizarea întreprinderii acesteia și cari cu aceasta vor conlucra la depărtarea întunecului celui adînc, care-l ține pe bietul nostru popor de jos în lanțuri, pășim acum și la întreprinderea aceasta.

Contribuitorilor celor generoși până acum însă le exprim în numele academicilor români din Cernăuți mulțumita cea mai cordială.

Cernăuți, 10 Iunie 1887.

Cu toată stima

Victor Zaharescu-Zaharoschi,
stud. teol.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Chișineu, 14 Iunie n. (Telegramă particulară.) Conferența din 12 l. c. e disolvată *per abusum*. Ținem ați conferență, candidând pe dl Stănescu.

Budapesta, 14 Iunie n. Foaia oficială publică pensionarea secretarului de stat Tanárky pre lungă conferirea crucei de cavaler a ordinului Sf. Stefan. Albert Berzeviczy s'a numit secretar de stat actual. Consiliarul ministerial Gönczy a primit titlul și caracterul unui secretar de stat.

Agram, 14 Iunie n. (Seara.) 33 rezultate de alegeri sînt cunoscute. S'au ales 29 naționali, 2 aderenți ai partidului de drept, 1 independent și 1 din centru; partidul național a câștigat 8 locuri.

Agram, 14 Iunie n. Astăzi s'au ales 5 aderenți ai partidului național.

Belgrad, 14 Ianie n. Ucasul regeșe întărește noul cabinet Ristic.

Berlin, 14 Iunie n. Acceptarea dării de spirituoase e asigurată.

Londra, 14 Iunie n. Casa de jos a acceptat articolul 5 al billului irlandez, conform căruia legea numai în acele districte se poate aplica, unde ea se va proclama de cătră vice-regele.

Casa de sus a acceptat billul regnicolar iric și a șters dispozițiunea, care după revisuire permite reducerea birului de arîndă.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 28 Iunie a. c. imobilele lui Ștefan Sándor, de către tribunalul reg. din M.-Oșorheiu, în comuna „Somoșdeu“.

— 9 Septembrie a. c. imobilele lui Herman Weckelberg, de către tribunalul reg. din Chichinda-mare, în comuna „Csóka“.

— 2 Iulie a. c. imobilele lui Ioan Tolveth de către tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

Edicte:

A se insinua pretenșiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Petru Macean (din Sămlac) și soția, și după Simeon Bonto, la tribunalul reg. din Arad;

— la rămasul după Iacob Negrean și după Grigorie Orban, la tribunalul reg. din Zelău.

Concursuri:

— Un post de practicant de drepturi cu diurnă la judecătoria cerc. din Sighișoara. A se adresa până în 24 Iunie a. c. la presd. trib. reg. din Elisabetopol.

— Un post de notar comunal în comuna Derekegyház (comitatul Ciongrad). — A se adresa până în 26 Iunie a. c. la oficiul pretorial din Mindszent.

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— Două posturi de parochi gr.-or. în cele două parochii vacante în Docleni, protopresbiteratul Oraviței (Diecesa Caransebeșului). Emolumentele sunt: 1. Pentru parochia primă, în care alesul va fi îndatorat a purta agendele oficiului parochial, două sesiuni și anume: sesiunile Nr. plan. catastr. 324—325 și Nr. 395 și grădina intravilană Nr. plan. catastr. 117, birul parochial dela 111 case câte o măsură cucuruz în boambe și stola îndatinată. 2. Pentru parochia a doua, sesiunea parochială Nr. plan. catastr. 549 și două grădini intravilane Nr. plan. 110 și 178, birul parochial dela 111 case câte o măsură cucuruz în boambe și stola usată. — A se adresa până în 24 Iunie st. n. a. c. la protopresbiterul ractual: Andreiu Ghidiu în Oravița.

— Un post de învățător gr.-or. la școala II din comuna Șiclău, cottul Bichișului (Diecesa Aradului). Emolumentele sunt: Ca salariu anual în bani 360 fl. v. a.; cuartir corespunzător și grădină spațioasă de legumi; 7 orgii de lemne de foc în folosința învățătorului și pentru încălzirea localității de învățământ; pentru serviciul școlii 20 fl.; diurne pentru conferențele învățătoresci 10 fl., pentru scripturistici 5 fl.; în casul, când alesul va arăta în termen de un an progres mulțumitor, salariul stabilit 'i-se va îmbunătăți. Pentru concurenți se stabilesc următoarele condițiuni: a) Ca să poseadă examen de calificare pedagogică cu succes de frunte, adică de cl. I, ori eventual să producă atestat dela Ven. Consist. diec. cumcă pe terenul pedagogic, în praxă au dovedit, că sînt binemeritați; b) Vor fi cu desăvîrșire preferiți acei indivizi dintre competenți, cari pot vedodi în mod autoritativ, că au dexteritate în cunoștința notelor, — și praxa recerută spre a pute înființa chor artistic vocal, — și totodată se deobligă pentru înființarea în comună a unui chor de plugari în interesul comunității bis.; — în favorul susținerii și conducerea aceluia; — în favorul acestui scop, ca remunerațiune este deja preliminar în speșele cultului 150 fl. — A se adresa până în 7 Iunie st. v. a. c. la prot. și inspect. școlar: P. Chirilescu în Kétegyháza.

Economie.

Piața din Sighișoara, 13 Iunie. Grâu curat hecto litra fl. 5.40 până fl. 6.20; grâu mestecat fl. 3.30 până fl. 4.50; sēcara fl. 3.50 până fl. 3.80; ovēsul fl. 1.80 până fl. 2.20; cucuruzul fl. 4.10; fasolea — fl. —; crumpenele fl. 2.—; mazerea chilo 20 cr.; lineta 22 cr.; mălaiul 10 cr.; lumini de sēu chilo 42 cr.; sāpunul 22 cr.; sēu brut 22 cr.; sēu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 60 cr.; carnea devită 28 cr.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiunile efectuate în 29 și 30 Maiu v. 1887.

Venqștorii	Cumpărtorii	felul	hectol.	greut. libro	prețul lei în aur
Stefanescu	Fulga	Porumb	1000	60 ¹ / ₂	6.25
Nichiforescu	Chrisovelon	"	1300	60 ¹ / ₂	6.35
Chrisovelon	L. Mendl	"	4000	62 ¹ / ₄	6.82 ¹ / ₂
Sassu	Fulga	"	3700	60	6.35
Marghiloman	"	"	2600	62 ¹ / ₄	6.70
"	L. Mendl	"	7000	62 ¹ / ₄	6.75
Emberico	Mila	Grâu	1600	57 ¹ / ₂	11.40
P. Arion	Pauli	"	3150	57	11.65
Bach	Fulga	"	1500	60	13.22 ¹ / ₂
Gheorghiad	Emberico	Orq	3200	41	3.72 ¹ / ₂

Agint 14.80—14.85 la %.

Bursa de Budapesta

din 13 Iunie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	102.30
" " hărtie " 5%	88.10
Împrumutul căilor ferate ung.	151.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " bănațene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Împrumut cu premiu ung.	122.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.75
Renta de hărtie austriacă	81.50
" " argint austriacă	82.50
" " aur austriacă	112.75
Losuri austr. din 1860	137.50
Acțiunile băncii austro-ungare	883.—
" " de credit ung.	287.50
" " " austr.	284.90
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori	10.06
Mărci 100 imp. germane	62.25
Londra 10 Livres sterlingi	127.05

Bursa de Viena

din 13 Iunie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	101.25
" " hărtie " 5%	88.05
Împrumutul căilor ferate ung.	151.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.15
Bonuri rurale ung.	104.70
" " " cu cl. de sortare	104.70
" " " bănațene-timișene	104.50
" " " transilvane	104.70
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.40
Împrumut cu premiu ung.	122.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.60
Rentă de hărtie austriacă	81.65
" " argint austriacă	82.95
Rentă de aur austriacă	112.90
Losuri austr. din 1860	137.75
Acțiunile băncii austro-ungare	885.—
" " de credit ung.	287.—
" " " austr.	284.50
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.96
Napoleon-d'ori	10.07
Mărci 100 imp. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlingi	126.40

Cursul pieței din Sibiu

din 14 Iunie st. n. 1887.

Hărtie-monetă română	Cump.	8.70	vënd.	8.72
Lire turcesci	"	11.30	"	11.35
Imperiali	"	10.30	"	10.35
Ruble rusesci	"	1.15	"	1.16

Nr. P. 2236/887.

[463] 2—2

Publicațiune.

Înaltul minister de interne reg. ung. a dispus publicarea din nou a ordonanței ce a fost exmis-o sub. Nr. 26559/1874, care sună:

A ajuns la cunoștința mea, că în unele ținuturi la adunări publice, dar' mai ales cu privilegiul alegerilor de deputați de obicei se folosesc colori naționale, marce și steaguri străine. Sigile oficiale, colori naționale, marce și steaguri sînt acelea insignii, pe care fiecare națiune le folosește, pentru distincțiunea propriei sale neatîrnări politice și după-ce acele sînt totodată și insigniile suveranității statului, ori-ce abulare de acele, respective folosința neîndreptătită a steagurilor și marcelor străine în sfera altor țeri formează un atac îndreptat în contra integrității teritoriale și în contra suveranității de stat a respectivei țeri.

După-ce articolul de lege XXI din 1848 dispune hotărît cu privire la colorile unguresci naționale și la marcele statului, în înțelesul acestei legi în locuri publice și la întruniri numai steagul național unguresc și marca țerii se poate folosi, în vreme ce folosința ori-cărei marce, steag ori altor fel de insignii e interzisă.

„Prin urmare te provoc a dispune, ca folosința insigniilor străine la ori-ce privilegiu și sub ori-ce pretext să se interdică strict și eventual să se aplice toată rigoarea legii față cu cei-ce calcă această interdicere“.

Mai departe, înaltul minister ordonă sub Nr. 62693/885, ca să se publice, că călcarea interdicției de mai sus formează o transgresiune, care e de a se pedepsi cu arest până la 15 zile și cu o amendă în bani până la 100 fl. v. a.

Sibiu, 8 Iunie 1887.

Direcțiunea polițiană.

Librăria

Henric Zeidner,

têrgul grăului Nr. 554 în Brașov,

se recomandă cu asortimentul lor bine provădit cu cărți, musicalii, charte geografice, globuri, produse de arte, tablouri, reviste, foi periodice și diare. Cele ce nu se află la dispoziție, se comandă în timpul cel mai scurt, ori-unde s'ar afla, cu prețul fix original. Deasemenea posed material abundent pentru scris și desemn. Marfă bună, prețuri moderate.

Comandele făcute de dinafară se efectueș prompt prelîngă rabate corespunzătoare.

Totodată atragem atențiunea onor. public binevoitor asupra edițiunilor următoare apărute:

Basmele Românilor, Nr. 1—12 à	—02
Budiu Paul, profesor gimnasial: Curs de limba maghiară pentru școalele gimnasiale, reale inferioare, pedagogice, și pentru privați, prelucrată după Töpler, metoda lui Ahn, legat 1.—	—90
Cântece de Irođi la nascerea Domnului, împreunate cu câteva cântări naționale	—10
Dogariu D. și Dariu I.: Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—100 după sistemul decadic pentru începătorii din anul I. și II. de școală. Edițiunea II. revădută, corectată și înăvuțită	—30
— Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—1000 pentru începătorii din anul al treilea. Edițiunea II. revădută, corectată și înăvuțită (sub tipar)	—20
Dogariu D.: Aritmetică. Cele patru operațiuni fundamentale cu numeri întregi de o numire, cu numeri decimali și cu numeri de mai multe numere	—35
Dariu I.: Aritmetică, pentru anii din urmă ai școalei primare	—45
Dariu I.: Arion sau culegere de 187 cântări naționale, ediția a II. cu 16 ilustrațiuni, legat. à —40, broș. à	—30
— Micul rugător.	—10
— Micul cântăreț în biserică	—10
Dorca: limba germană, legat.	—50
D. Făgărășan & S. Moldovan, profesori: Geografia pentru școalele populare române, legat à —35 broș. à	—30
Filipescu Iulian: Chemia anorganică, lucrată pe basa teoriilor mai nouă și întocmită pentru școalele medii cu figuri în text	—80
D. Făgărășan & S. Moldovan: Geografia pentru școalele medii, prelucrată pe basa planului ministerial mai nou, după D. Laky. Tomul I. Ungaria și țerile dimpregiurul Mării-Mediterane 1886, legat 1.40, broșurat	1.20
Hințescu I. C.: Bucătăreasa națională, carte de bucate a bucătăriei române, franceze, germane și maghiare, cu 1465 de rețete (fl. 3.—) acum numai	—80
— Cântece de Irođi, broșurat, edițiunea II.	—10
— Întemplările lui Păcală, o istorioară veselă în 25 capuri	—10
— Păcăniile mult cercatei Griselde, istorioară morală prea întresantă	—10

Succesor al librăriei

[311] 11

H. Dressnandt,

têrgul grăului Nr. 556 în Brașov,

Lengeru I.: Despre metri în poesile lirice ale lui Horațiu	—40
Moianu George, învățător: Economia Câmpului și grădinaritul pentru școalele populare, cu mai multe ilustrațiuni	—25
Moldovan S.: Istoria Ungariei, în legătură cu istoria universală pentru școalele populare	—26
Pop Nicolau Dr.: Geografia Ungariei și elemente din geografia generală pentru școalele populare. Edițiunea 6-a cu charta Ungariei	—35
— Istoria Ungariei și elementele din istoria generală pentru școalele populare. Edițiunea 8-a	—25
— Elemente de istoriă și geografică pentru clasele gimnasiale și reale inferioare. Evul mediu	—45
— Schiță din privirea Brașovului cu privire specială la Români	—25
Tacit I. Corneliu: Gramatica latină, teoretică și practică cu vocabular, partea I-ă, formele regulate pentru clasa I-ă gimnasială	1.—
— Partea II. forma neregulată pentru clasa II. gimnasială	1.—
Brandner A.: Elena, Polca franțaise p. Pfte.	—35
Paba F. Z.: Potpouri din melodii naționale române p. Pfte.	—70
— Concordia-Vals p. Pfte.	—50
— Victoria-Quadril p. Pfte.	—40
— Harmoniu-Quadril p. Pfte.	—40
Ivanovici: Valurile Dunării, Vals p. Pfte.	—90
— Valurile Dunării, Vals p. Cant cu Pfte.	—90
Prospectul Brașovului, privit de pe Belvedere și litografiă în colori după fotografie	—20
Fotografii din Brașov, Cabinet	—50
Posa lui Andreiu Baron de Șaguna, Arhiepiscop și Metropolit al Românilor gr.-or. din Transilvania și Ungaria etc. 57/41 cm.	—40